

कन् vgl. चक्र.

कनक 1) BHARTṚ. 1, 77 (Spr. 1634) gehört wohl zu 2); vgl. कनकलता, कनकलतिका. — 3) ein Sohn Deva's Verz. d. Oxf. H. 148, a, 3. — 4) VARĀH. BRH. S. 14, 21 in Verz. d. B. H. 241 zu streichen; vgl. कनकशक्र. — 5) HALĀJ. 1, 68. — 6) कनक heissen gewisse Graha (Ketu) AV. PARIC. 34, 10. 17. VARĀH. BRH. S. 11, 18.

कनककदली s. u. कदल und vgl. काञ्चनकदली.

कनककलश (कनक + क^०) m. N. pr. eines Mannes KATHĀS. 72, 165.

कनककुण्डला f. N. pr. der Mutter des Jaksha Harikoṣa Verz. d. Oxf. H. 70, a, 1.

कनकलीरी = सुवर्णलीरी (s. das.).

कनकगिरि (क^० + गि^०) m. N. pr. des Hauptes einer best. Secte Verz. d. Oxf. H. 231, a, 33.

कनकगैरिक = काञ्चनगैरिक SUÇR. 2, 236, 16.

कनकगौर (क^० + गौर) n. Saffran KĀURAP. 10. VIÇVA beim Schol. zu d. St.

कनकचन्द्र (क^० + च^०) m. N. pr. eines Fürsten WASSILJEV 51.

कनकदत्त (क^० + दत्त) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 153, a, 14.

कनकपत्र (क^० + पत्र) n. nach dem Schol. eine Art Schmuck (am Ohre getragen) KĀURAP. 11.

कनकपुर (क^० + पुर) n. N. pr. einer Stadt Verz. d. Oxf. H. 152, b, 38. an der Godāvarī 153, b, 15. an der Gaṅgā KATHĀS. 55, 26. 91, 3.

कनकमञ्जरी (क^० + म^०) f. N. pr. eines Frauenzimmers KATHĀS. 71, 127.

कनकलता (क^० + लता) f. Goldliane, Bez. einer bestimmten Pflanze und des mit ihr verglichenen zarten Körpers eines Mädchens Spr. 963; vgl. कनकलतिका und न कनकैरप्यङ्गुलिः कृता Spr. 1634.

कनकलतिका f. dass. KĀVJAPR. 152, 6.

कनकवती f. N. pr. eines Frauenzimmers KATHĀS. 110, 33.

कनकवर्मन् (क^० + व^०) m. N. pr. eines Kaufmanns KATHĀS. 56, 53. fgg.

कनकवर्ष (क^० + वर्ष) m. N. pr. eines Fürsten KATHĀS. 55, 29. 185.

कनकविग्रह (क^० + वि^०) m. N. pr. eines Fürsten Verz. d. Oxf. H. 154, a, 25.

कनकशक m. pl. die Gold-Çaka (die Çaka, in deren Land das Gold gefunden wird) VARĀH. BRH. S. 14, 21.

कनकशिखरिन् (क^० + शि^०) m. der Goldberg d. i. der Meru Spr. 5000.

कनकात्त (कनक + अत्त) m. N. pr. eines Wesens im Gefolge Skanda's MBu. 9, 2576. eines Fürsten KATHĀS. 63, 215.

कनकाद्रि (कनक + अद्रि) m. = कनकशिखरिन्: ०खण्ड im Skanda-purāṇa Verz. d. Oxf. H. 84, b, 15.

कनकापीड (कनक + आ^०) m. N. pr. eines Wesens im Gefolge Skanda's MBu. 9, 2568.

कनकायिनदी f. N. pr. eines Flusses Verz. d. Oxf. H. 149, a, 42.

कनकावती N. pr. einer der Mütter im Gefolge Skanda's MBu. 9, 2626.

कनकेश्वरीतीर्थ n. N. pr. eines Tirtha Verz. d. Oxf. H. 67, a, 23.

कनकल R. 7, 33, 11.

कनय m. N. pr. eines Mannes WILSON, Sel. Works 1, 227.

कनय m. N. pr. eines Mannes; pl. Sāṃsk. K. 184, a, 11.

कनी ÇATR. 14, 149 wohl fehlerhaft für कनी; कन्या wäre gegen das Metrum.

कनीनका f. Nebenform zu oder Fehler für कनीनिका Augenstern TS. 5, 7, 12, 1.

कनिष्ठ 1) a) der geringste, niedrigste: कनिष्ठ, द्वितीय, तृतीय, चतुर्थ, श्रेष्ठ Spr. 4612. fgg. — b) m. ein jüngerer Bruder HALĀJ. 2, 351. — c) VARĀH. BRH. S. 58, 27. — d) Bez. der niedersteigenden Töpfe oder Eimer an einem Brunnenrade (Gegens. श्रेष्ठ) Spr. 4080. — 3) eine hintan-stehende Gattin oder Geliebte: सपत्नीषु श्रेष्ठावृत्तम्, कनिष्ठावृत्तम् Verz. d. Oxf. H. 215, b, 39. fg.

कनिष्ठक 2) HALĀJ. 3, 7. VARĀH. BRH. S. 70, 13. 15.

कनिष्ठता (von कनिष्ठ) f. die niedrigste —, untergeordnetste Stellung Spr. 4610 (Conj.).

कनीनिक n.: अत्रे: oder प्रजापते: कनीनिकम् N. eines Sāman Ind. St. 3, 202, a. 224, a.

कनीयस् 1) füge überaus klein, — gering, — wenig hinzu. — 2) तस्योपादि उक्तिता द्वित्रिपुत्रकनीयसी so v. a. die zwei oder drei ältere Brüder hatte KATHĀS. 66, 78.

कनीयस 1) b) Spr. 430 (Conj.).

कनीयस्विन् adj. geringer PAÑĀV. Br. 12, 13, 30.

कनूजदेश m. N. pr. eines Landes (d. i. कन्यकुब्ज) Verz. d. Oxf. H. 352, b, 20.

कनैरिन् m. N. pr. eines Lehrers Verz. d. Oxf. H. 234, a, 1. काणेरि, काणेरिन्, कनैरिन् und कणिन् v. l.

कर्तु UNĀDIS. 1, 28. 73.

कर्त्त (von 1. कम्) n. nach Comm. = मुखिल TBr. 1, 6, 4, 5. कर्त्त KĀTH. 36, 5.

कन्धडि m. N. pr. eines Lehrers Verz. d. Oxf. H. 233, b, 40. कन्धरि und अकन्दलि v. l. ebend. N. 2. कन्धलिन् und कन्दलिन् HALL 16. कन्ध WILSON, Sel. Works 1, 214.

कन्धद, कन्धरि und कन्धलिन् s. u. कन्धडि.

कन्धेश्वरीतीर्थ n. N. pr. eines Tirtha Verz. d. Oxf. H. 67, b, 10.

कन्द 1) MBu. 12, 10403 liest die ed. Bomb. richtig वृत्ताणां ककुदेऽसि. — Vgl. घानन्द°, महा°, रक्त°, मांसकन्दी.

कन्दैर UGÉVAL. zu UNĀDIS. 3, 131. 1) m. f. (आ) HALĀJ. 2, 12. गिरि MBu. 12, 4285. Spr. 2183. Būg. P. 10, 21, 18. अस्ताद्रिकन्दरा KATHĀS. 72, 364. — 4) f. आ zur Erklärung von चाण्डालिका die Laute der Kaṇḍāla H. an. 4, 13. किंनरा st. कन्दरा MED. — 5) f. आ N. pr. einer der Mütter im Gefolge Skanda's MBu. 9, 2627. — Vgl. सुरभि°.

कन्दर्प 1) am Ende eines adj. comp. f. आ KATHĀS. 93, 2. — 3) m. Bez. eines best. Dhruvaka (s. ध्रुवका 3.) SĀṂGITADĀM. im ÇKDR. — 4) N. pr. eines Mannes KATHĀS. 123, 204. eines Fürsten KṢUṬIC. 6, 1.

कन्दर्पसेना (क^० + से^०) f. N. pr. eines Frauenzimmers KATHĀS. 122, 69.

कन्दल 3) b) उन्मीलति च कन्दल्यः KĀVJAD. 2, 117. — e) Titel eines Werkes HALL 69. — 4) कन्दलदल AMAR. 48 (Spr. 2121) ist ein Blütenblatt der Kandall. — Vgl. रक्त°, रत्न°, हेम°.

कन्दलायन m. N. pr. eines Urweisen (सिद्ध) SARVADARÇANAS. 99, 4.

कन्दलित mit einem jungen Schoss versehen: कन्दैः कन्दलितम् (impers.) die Wurzelknollen haben zu schiessen begonnen Spr. 1972. कन्दलिता: कटानोर्मयः so v. a. die Wogen der Seitenblicke, die sich erhoben haben, Gīt. 3, 16. कन्दलितास्कन्द so v. a. begonnen, den Anfang genommen habend RĀGAT-TAR. 8, 2633.